31993R0183

L 22/58 EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS 30.1.1993.

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 183/93

(1993. gada 29. janvāris),

ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2568/91 par olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas īpašībām un attiecīgajām analīzes metodēm

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1966. gada 22. septembra Regulu Nr. 136/66/EEK par eļļas un tauku tirgus kopīgo organizāciju ([1]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 2046/92 ([2]), un jo īpaši tās 35.a pantu,

tā kā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 2568/91 ([3]), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 3288/92 ([4]), ir noteiktas dažādu veidu olīveļļas un olīvu izspaidu eļļas īpašības, kā arī attiecīgās analīzes metodes; tā kā ar Regulu (EEK) Nr. 2568/91 izdarīti grozījumi arī kombinētās nomenklatūras 15. nodaļas 2., 3. un 4. papildu piezīmēs, kuras dotas I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistiskas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu ([5]) kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EEK) Nr. 2505/92 ([6]);

tā kā, ņemot vērā līdzšinējo pieredzi, analīžu metodes ir jāpielāgo vai dažos gadījumos jāprecizē; tā kā ir noskaidrojies arī, ka Regulā (EEK) Nr. 2568/91 ir kļūdas;

tā kā, ņemot vērā pētījumus, kas tiek veikti, būtu jāpagarina termiņš, līdz kuram dalībvalstis var izmantot savas pārbaudītas un zinātniski pamatotas analīžu metodes;

tā kā, ņemot vērā pētījumu rezultātus, Regulā (EEK) Nr. 2568/91 paredzētās olīveļļas īpašības būtu jāpielāgo, lai garantētu tirgū laisto produktu tīrību un paredzētu atbilstīgas analīžu metodes;

tā kā, lai ieviestu līdzekļus, kas vajadzīgi jaunās metodes izmantošanai, tās spēkā stāšanās būtu jāatliek uz dažiem mēnešiem;

tā kā tādēļ būtu jāgroza Regula (EEK) 2568/91;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi saskan ar Eļļas un tauku pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EEK) Nr. 2568/91 groza šādi:

1. Regulas 3. panta pirmajā daļā "1992. gada 31. decembris" aizstāj ar "1993. gada 28. februāris";

2. Regulas 5. pantu aizstāj ar šādu:

"*5. pants*

Kombinētās nomenklatūras 15. nodaļas 2., 3. un 4. papildu piezīmes, kas izklāstītas I pielikumā Regulai (EEK) Nr. 2658/87 (*), aizstāj ar tekstu, kas dots šīs regulas XIV pielikumā.

(*) OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.";

3. Pielikumu groza, kā noteikts šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 21. dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Tomēr pielikuma 10. punktu piemēro no 1993. gada 1. jūlija attiecībā uz olīveļļu, kuru iepako, sākot no minētās dienas.

([1]) OV 172, 30.9.1966., 3025./66. lpp.
([2]) OV L 215, 30.7.1992., 1. lpp.
([3]) OV L 248, 5.9.1991., 1. lpp.
([4]) OV L 327, 13.11.1992., 28. lpp.
([5]) OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.
([6]) OV L 267, 14.9.1992., 1. lpp.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1993. gada 29. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
René STEICHEN

PIELIKUMS

1. Pielikumu sarakstā IV pielikuma nosaukums aizstāts ar: "Vasku satura noteikšana ar kapilārās kolonnas gāzes - šķidruma hromatogrāfiju".

2. Kopsavilkumā XIII pielikuma nosaukumu "Rafinēšanas apliecinājums" aizstāj ar "Olīveļļas neitralizācija un atkrāsošana laboratorijā".

3. Pirmo tabulu I pielikumā aizstāj ar šādu:

"Eļļas veids	Skābju saturs % mekv.	Peroksīda skaitlis mekv. O_2/kg	Halogēnus saturoši šķīdinātāji mg/kg (1)	Vaski mg/kg	Triglicerīdu 2-vietā piesātinātās taukskābes %	Eritiodiols + uvaols %	Trilinoleīns %	Holesterīns %	Brasikasterīns %	Kampesterīns %	Stigmasterīns %	Betasitosterīns % (2)	Delta-7-stigmasterīns %	Sterīnu kopējais saturs mg/kg
1. Neapstrādāta ekstra olīveļļa	M 1,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 000
2. Neapstrādāta olīveļļa	M 2,0	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 000
3. Neapstrādāta parasta olīveļļa	M 3,3	M 20	M 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 000
4. Neapstrādāta lampantes olīveļļa	> 3,3	> 20	> 0,20	M 250	M 1,3	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	-	m 93,0	M 0,5	m 1 000
5. Rafinēta olīveļļa	M 0,5	M 10	M 0,20	M 350	M 1,5	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 000
6. Olīveļļa	M 1,5	M 15	M 0,20	M 350	M 1,5	M 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 000
7. Nerafinēta olīvu izspaidu eļļa	m 2,0	-	-	-	M 1,8	m 12	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	-	m 93,0	M 0,5	m 2 500
8. Rafinēta olīvu izspaidu eļļa	M 0,5	M 10	M 0,20	-	M 2,0	m 12	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 800
9. Olīvu izspaidu eļļa	M 1,5	M 15	M 0,20	> 350	M 2,0	> 4,5	M 0,5	M 0,5	M 0,2	M 4,0	< Kampest.	m 93,0	M 0,5	m 1 800

M = maksimālā vērtība, m = minimālā vērtība

(1) Kopējā augšējā robežvērtība savienojumiem, ko nosaka ar elektronu satveres detektoru. Atsevišķi nosakāmajiem savienojumiem augšējā robežvērtība ir 0,10 mg/kg.
(2) Delta-5,23-stigmastadienols + hlerosterīns + betasitosterīns + sitostanols + delta-5-avenasterīns + delta-5,24- stigmastadienols.

Piezīmes:
Eļļu izbrāķē, ja kāds no kvalitātes rādītājiem ir ārpus noteiktajām robežvērtībām."

4. Otrajai tabulai I pielikumā pievieno šādu zemteksta piezīmi:

"Tīrības noteikšanai gadījumos, kad K270 pārsniedz attiecīgajai eļļas kategorijai paredzēto robežvērtību, to nosaka atkārtoti pēc tam, kad tā izlaista caur alumīnija oksīdu."

5. II pielikumā 1.5 punktā vārdus "šo divu aprēķinu" aizstāj ar " divu aprēķinu".

6. IV pielikumā 5.1.1 punktā svītro vārdus "vai sēklu eļļa".

7. Regulas IV pielikumā 5.2.2 punktā pirmos divus teikumus aizstāj ar šādu tekstu: Attīstīšanas kamerā apmēram 1 cm dziļi ievada heksāna un dietilētera maisījumu tilpuma attiecībā 65:35. (*)

(*) Šādos gadījumos, lai signāli nepārklātos, eluēšanai jālieto benzola un acetona maisījums tilpuma attiecībā 95:5.

8. IV pielikumā 5.4.5.2 punktā skaitli "100" aizstāj ar "1 000", un svītro vārdu "kvadrātmilimetros".

9. Regulas IV pielikuma papildinājumā 1. attēlu aizstāj ar šādu attēlu:

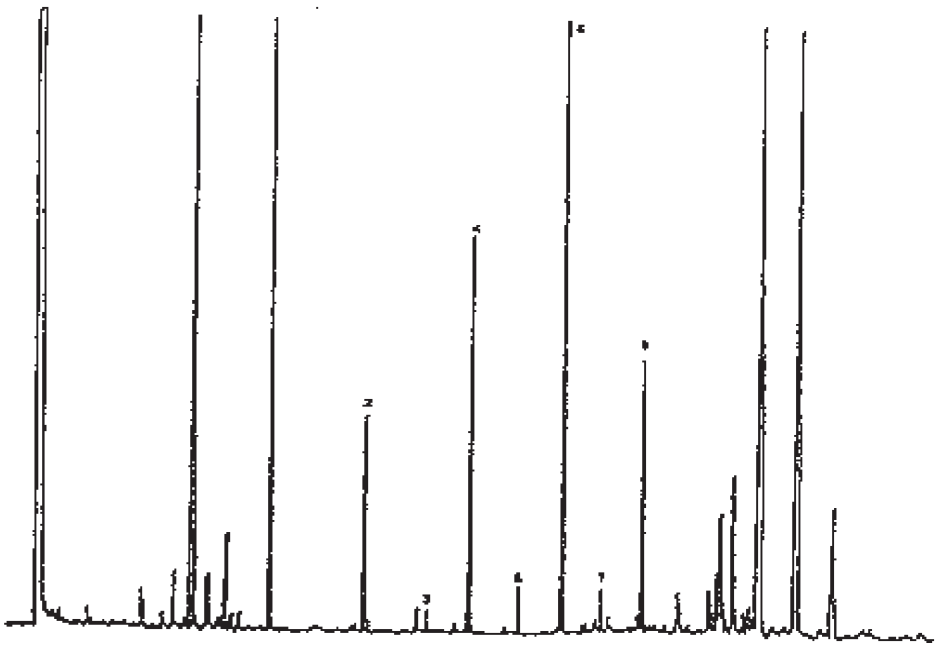

1. attēls: *Neapstrādātas olīveļļas spirtu frakcijas hromatogramma.*

1 = eikozanols	5 = pentakozanols
2 = dekozanols	6 = heksakozanols
3 = trikozanols	7 = heptakozanols
4 = tetrakozanols	8 = oktakozanols

10. Regulas IV pielikumu aizstāj ar šādu tekstu un attēlu:

"IV PIELIKUMS

VASKU SATURA NOTEIKŠANA AR KAPILĀRĀS KOLONNAS GĀZES - ŠĶIDRUMA HROMATOGRĀFIJU

1. DARBĪBAS JOMA

Metodē aprakstīta vasku satura noteikšanas procedūra taukos un eļļās testēšanas apstākļos.

Jo īpaši to var izmantot izspiestas olīveļļas atšķiršanai no eļļas, kas iegūta ar ekstrakcijas metodi (olīvu izspaidu eļļas).

2. PRINCIPS

Taukiem vai eļļai pievieno piemērotu iekšējo standartu, un tad hromatogrāfiski frakcionē kolonnā ar hidrētu silikagelu. Iegūst frakciju, kas testēšanas apstākļos eluējas vispirms (kura ir mazāk polāra par triglicerīdiem), un to tieši analizē, izmantojot kapilārās kolonnas gāzes - šķidruma hromatogrāfiju.

3. IEKĀRTA

3.1. 25 ml tilpuma Erlenmeijera kolba.

3.2. Stikla kolonna hromatogrāfijai ar iekšējo diametru 15 mm, kuras garums ir 30-40 cm.

3.3. Piemērots gāzes - šķidruma hromatogrāfs ar kapilāra kolonnu un sistēmu tiešai ievadīšanai kolonnā, un kurā ir:

3.3.1 tāda termostatējama krāsns kolonnām, kas var uzturēt vajadzīgo temperatūru ar precizitāti līdz 1 °C;

3.3.2. neapsildāms inžektors tiešai ievadīšanai kolonnā;

3.3.3. liesmas jonizācijas detektors un pārveidotājs - pastiprinātājs;

3.3.4. pašrakstītājs integrators ar maināmu papīra padeves ātrumu, kas var darboties kopā ar pārveidotāju-pastiprinātāju (3.3.3.), un kura atbildes laiks ir mazāks par 1 sekundi;

3.3.5. stikla vai kvarca kapilārā kolonna, 10 līdz 15 m gara ar iekšējo diametru 0,25 līdz 0,32 mm, kuras iekšējā virsma pārklāta ar SE-52, SE-54 vai tām līdzvērtīgu šķidro fāzi vienādā 0,10 līdz 0,30 μm biezā slānī.

3.4. Mikrošļirce ar adatu cietā apvalkā, ar tiešo ievadīšanas jaudu kolonnā 10μl.

4. REAĢENTI

4.1. Silikagels ar daļiņu izmēru 70 – 230 μm, firmas *Merck* artikuls 7754.

Slikagelu četras stundas karsē krāsnī 500 °C temperatūrā. Ļauj atdzist, pievieno 2 % ūdens. Suspensiju homogenizē kratot. Pirms lietošanas vismaz 12 stundas tur tumšā vietā.

4.2. n-heksāns, hromatogrāfijas kvalitātes.

4.3. Dietilēteris, hromatogrāfijas kvalitātes.

4.4. n-heptāns, hromatogrāfijas kvalitātes.

4.5. Laurilarahidāta 0,1 % standartšķīdums (masa/tilp.) heksānā (iekšējais standarts).

4.6. Nesējgāze: tīrs ūdeņradis, gāzes - šķidruma hromatogrāfijas kvalitātes.

4.7. Citas gāzes:

— tīrs ūdeņradis, gāzes – šķidruma hromatogrāfijas kvalitātes,

— tīrs gaiss, gāzes - šķidruma hromatogrāfijas kvalitātes.

5. PROCEDŪRA

5.1. Vasku frakcijas atdalīšana.

5.1.1 Hromatogrāfijas kolonas sagatavošana.

Bezūdens n-heksānā suspendē 15 g silikagela, kas hidrēts līdz 2 %, un suspensiju pārnes kolonnā.

Suspensijai ļauj nostāties. Lai hromatogrāfiskā josla būtu viendabīgāka, nostādināšanas beigās izmanto elektrisko kratītāju. Lai atdalītu piemaisījumus, kolonnai izlaiž cauri 30 ml n-heksāna.

5.1.2. Kolonnas hromatogrāfija

Kolbā ar tilpumu 25 ml precīzi iesver 500 mg analizējamā parauga un atkarībā no sagaidāmā vasku satura vajadzīgajā daudzumā pievieno iekšējo standartu, piemēram, analizējot olīveļļu, pievieno 0,1 mg, bet, analizējot olīvu izspaidu eļļu - 0,25 mg līdz 0, 5 mg laurilarahidāta.

Sagatavoto paraugu ar divām 2 ml lielām heksāna porcijām pārnes uz saskaņā ar 5.1. sagatavoto hromatogrāfijas kolonnu.

Šķīdinātājam ļauj ieplūst absorbentā, līdz tā slāņa biezums virs absorbenta ir 1 mm. Tad sāk hromatogrāfisku eluēšanu; savāc 140 ml n-heksāna un dietilētera maisījuma tilpuma attiecībā 99:1, ko eluē ar ātrumu 15 pilieni 10 sekundēs (2,1 ml/min.).

Iegūto frakciju rotācijas iztvaicētājā tvaicē līdz gandrīz viss šķīdinātājs ir izdalījies. Atlikušos 2 līdz 3 ml šķīdinātāja iztvaicē vājā slāpekļa plūsmā un tad pievieno 10 ml n-heptāna.

5.2. Gāzes - šķidruma hromatogrāfiskā analīze

5.2.1. Priekšdarbi un kolonas kondicionēšana.

5.2.1.1. Kolonnu ievieto gāzes - šķidruma hromatogrāfā, tās ieplūdes atveri pievieno ievadīšanas sistēmai, bet izplūdes atveri - detektoram.

Pārbauda gāzes - šķidruma hromatogrāfa darbību (gāzes cilpas, detektoru, pašrakstītāju u.c.).

5.2.1.2. Kolonnu lietojot pirmo reizi, to ieteicams kondicionēt. Kolonnai laiž cauri nelielu gāzes plūsmu, un tad ieslēdz gāzes – šķidruma hromatogrāfu. Pakāpeniski uzsilda līdz temperatūrai, kas vismaz par 20 °C pārsniedz darba temperatūru (skat. piezīmi). Šādu temperatūru uztur vismaz divas stundas, tad noregulē aparatūru darba režīmā (regulē gāzes plūsmu, iededz liesmu, pievieno elektronisko pašrakstītāju, noregulē kolonnas sildīšanas krāsns temperatūru, noregulē detektoru u.c.). Reģistrē signālu ar jutību, kas vismaz divkārt pārsniedz analīzei nepieciešamo. Bāzes līnijai jābūt taisnai, bez dažādiem pīķiem, un tā nedrīkst novirzīties.

Negatīva lineāra novirze liecina, ka kolonna nav pareizi pievienota; pozitīva novirze liecina, ka kolonna nav pienācīgi kondicionēta.

Piezīme: Kondicionēšanas temperatūrai jābūt vismaz 20 °C zem izmantotajam eluentam norādītās maksimālās temperatūras.

5.2.2. Darba apstākļu izvēle.

5.2.2.1. Parasti izvēlas šādus darba apstākļus:

— kolonnas temperatūra: sākumā 80 °C, tad ar ātrumu 30 °C minūtē to paaugstina līdz 120 °C, kuru sasniedzot, ieprogrammē temperatūras paaugstināšanos par 5 °C minūtē, līdz 340 °C,

— detektora temperatūra: 350 °C,

— nesējgāzes – ūdeņraža lineārais ātrums: 20 līdz 35 cm/s,

— iekārtas jutība: 4 līdz 16 reižu lielāka par minimālo jutības iedaļu,

— reģistrēšanas jutība: 1 līdz 2 mV no skalas apakšas,

— pašrakstītāja ātrums: 30 cm/h,

— ievadītais daudzums: 0,5 līdz 1µl šķīduma.

Atbilstīgi kolonnas un gāzes - šķidruma hromatogrāfa īpašībām norādītos apstākļus var mainīt, lai iegūtu hromatogrammas, kas atbilst šādiem nosacījumiem: C32 iekšējā standarta izdalīšanas laikam jābūt 25 ± 2 minūtes, un vasku reprezentatīvākajam pīķim jābūt no 60 līdz 100 % robežās no skalas apakšas.

5.2.2.2. Hromatogrāfiskā pīķa integrēšanas parametrus nosaka tā, lai iegūtu pareizu attiecīgo pīķu laukuma novērtējumu.

5.2.3. Analīzes veikšana

5.2.3.1. Ar 10 µl tilpuma mikrosļirci ņem 1µl šķīduma; atvelkot virzuli, iztukšo adatu. Adatu ievada ievadīšanas sistēmā un pēc vienas vai divām sekundēm šļirci strauji iztukšo. Pēc apmēram piecām sekundēm adatu uzmanīgi izvelk.

5.2.3.2. Veic reģistrāciju, līdz vaski pilnībā eluējas.

Bāzes līnijai vienmēr jāatbilst 5.2.1.2 punktā minētajām prasībām.

5.2.4. Pīķu identificēšana

Pīķus identificē pēc izdalīšanas laika, tos salīdzinot ar tādos pašos apstākļos analizētu vasku maisījumu izdalīšanas laikiem, kas ir zināmi.

1. attēlā parādīta neapstrādātas olīveļļas vasku hromatogramma.

5.2.5. Kvantitatīvā analīze

5.2.5.1. Izmantojot integratoru, nosaka to pīķu laukumu, kas atbilst iekšējam standartam un C40 līdz C46 alifātiskajiem esteriem.

5.2.5.2. Aprēķina katram esterim atbilstošo vaska saturu, izsakot kā mg/kg taukvielu pēc šādas formulas:

$$\text{esteris (mg/kg)} = \frac{A_z \cdot m_s \cdot 100}{As \cdot m}$$

kur A_x = attiecīgajam esterim atbilstošā pīķa laukums;

A_s = laurilarahidāta pīķa laukums;

m_s = pievienotā laurilarahidāta masa miligramos;

m = noteikšanai ņemtā parauga masa gramos.

6. REZULTĀTU IZTEIKŠANA

Norāda kā mg/kg taukvielās izteiktu atsevišķo vaskvielu saturu un kopējo vasku saturu.

PIELIKUMA PAPILDINĀJUMS

Gāzes lineārā ātruma noteikšana

Pēc darba apstākļu noregulēšanas, gāzes - šķidruma hromatogrāfā ievada 1 līdz 3 µl metāna (vai propāna). Nosaka laiku, kas paiet kamēr gāze iziet caur kolonnu, no tās ievadīšanas līdz pīķa parādīšanās brīdim (tM).

Lineāro ātrumu cm/s aprēķina pēc formulas L/tM, kur L ir kolonnas garums centimetros, un tM - laiks sekundēs.

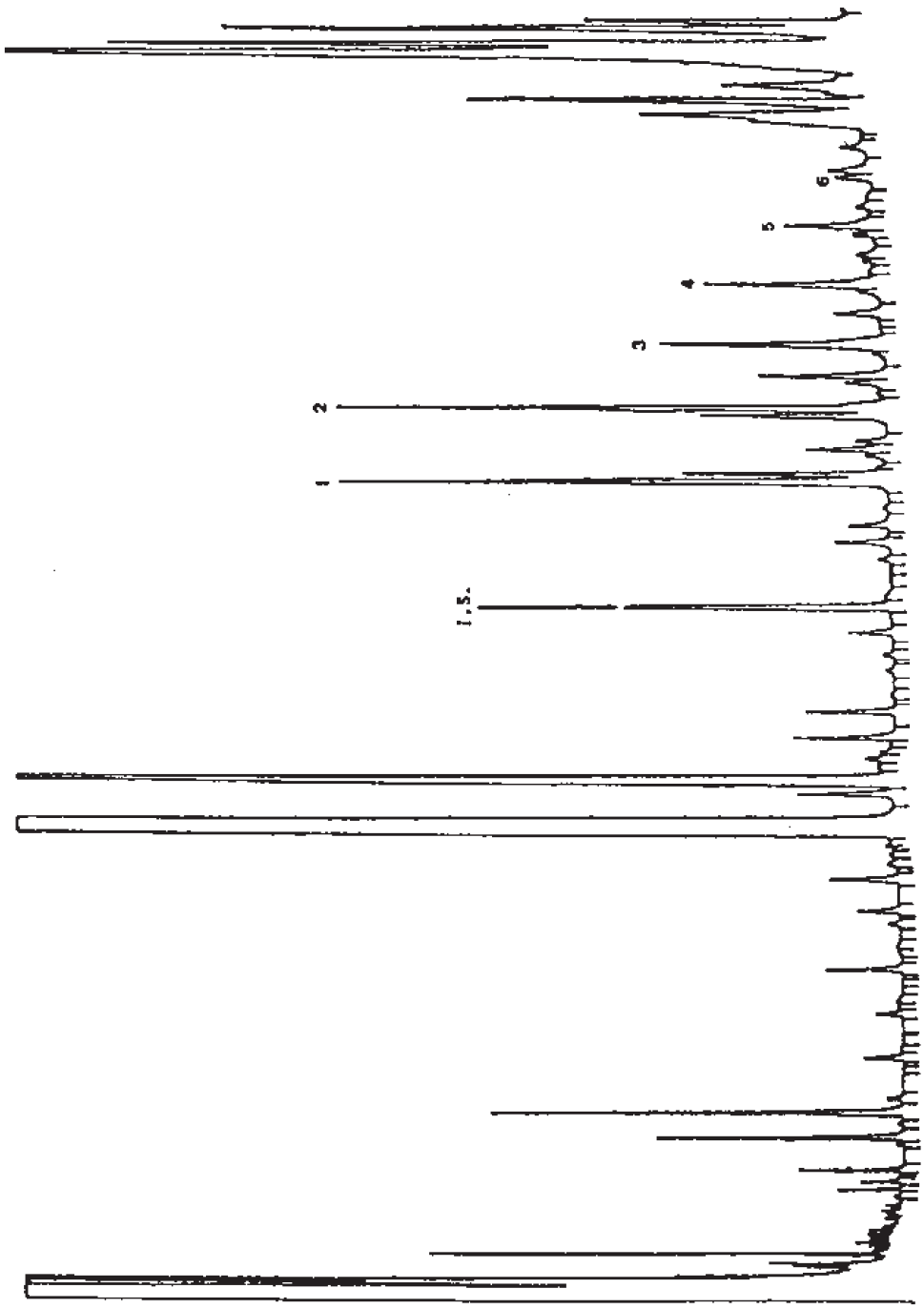

1. ATTĒLS: *Neapstrādātas olīveļļas vasku hromatogramma.*

I.S: = iekšējais standarts – C32 esteri

1 = C36 esteri,

2 = C38 esteri,

3 = C40 esteri,

4 = C42 esteri,

5 = C44 esteri,

6 = C46 esteri.“

11. Regulas V pielikumā 4.11. punktā "5 %" aizstāj ar "2 %".

12. Regulas V pielikumā 5.1.1. punkta pirmajā daļā svītro vārdus "sēklu eļļas vai".

13. Regulas V pielikumā 5.1.1. punkta trešajā daļā vārdus "augu vai dzīvnieku eļļas un tauki" aizstāj ar vārdu "eļļas".

14. Regulas V pielikumā 5.1.1. punktā beigās pievieno šādu tekstu:
"vai holestanola vietā izmanto betulinolu".

15. Regulas V pielikumā 5.4.5.2. punktā svītro vārdu "kvadrātmilimetros".

16. Regulas VI pielikumā 6. punktā svītro vārdu "kvadrātmilimetros".

17. Regulas IX pielikumā 3.4. punktu aizstāj ar šo:
"3.4. Hromatogrāfijas kolonna ar augšdaļas garumu 270 mm un diametru 35 mm un apakšējās daļas garumu 270 mm un diametru apmēram 10 mm."

18. Svītro IX pielikuma 4.1. punkta otro ievilkumu.

19. Regulas XIII pielikuma virsrakstu "Rafinēšanas apliecinājums" aizstāj ar virsrakstu "Olīveļļas neitralizēšana un atkrāsošana laboratorijā".

20. Regulas XIV pielikumu aizstāj ar šādu:

"XIV PIELIKUMS

KOMBINĒTĀS NOMENKLATŪRAS 15. NODAĻAS 2., 3. UN 4. PAPILDU PIEZĪME

2. A. Pozīcijā Nr. 1509 un 1510 ietilpst tikai tādas no olīvām iegūtas eļļas, kuru ar analītiskām metodēm noteiktais skābju un sterīnu sastāvs ir šāds:

I tabula: Taukskābju sastāvs procentos no kopējā taukskābju daudzuma		II tabula: Sterīni procentos no kopējā sterīnu daudzuma	
Miristīnskābe	M 0,1	Holesterīns	M 0,5
Linolēnskābe	M 0,9	Brasikosterīns	M 0,2
Arahīnskābe	M 0,7	Kampesterīns	M 4,0
Eikozānskābe	M 0,5	Stigmasterīns (1)	< Kampesterīns
Behenskābe	M 0,3	Betasitosterīns (2)	m 93,0
Lignocerīnskābe	M 0,5	Delta-7-stigmasterīns	M 0,5

m = minimālais saturs
M = maksimālais saturs

(1) Noteikums neattiecas uz neapstrādātu lampantes eļļu (apakšpozīcija 1509 10 10) un olīvu izspaidu eļļu (apakšpozīcija 1510 00 10).
(2) Delta-5,23-stigmastadienols + hlerosterīns + betasitosterīns + sitostanols + delta-5-avenasterīns + delta-5,24-stigmastadienols.

Pozīcijas Nr. 1509 un 1510 neattiecas uz ķīmiski pārveidotām olīveļļām (jo īpaši uz reesterificētu olīveļļu) un olīveļļu maisījumiem ar citām eļļām. Par reesterificētas olīveļļas vai citu eļļu klātbūtni var pārliecināties, lietojot metodes, kas minētas Regulas (EEK) Nr. 2568/91 V, VIII, X A un X B pielikumā.

B. Apakšpozīcijā 1509 10 ietilpst tikai tās olīveļļas, kas turpmāk minētas I un II iedaļā, un iegūtas tikai ar mehāniskiem vai citādiem fizikāliem paņēmieniem tādos apstākļos, jo īpaši temperatūrā, kurā nepasliktinās eļļas kvalitāte, un nav citādi apstrādātas, izņemot mazgāšanu, dekantēšanu, centrifugēšanu vai filtrēšanu. Eļļas, kas iegūtas no olīvām, izmantojot šķīdinātājus, ietilpst 1510 pozīcijā.

I. 1509 10 10 apakšpozīcijā neapstrādāta lampantes olīveļļa neatkarīgi no tās skābuma ir olīveļļa, kurā:

a) alifātisko spirtu saturs nepārsniedz 400 mg/kg;

b) eritrodiola un uvaola saturs nepārsniedz 4,5 %;

c) triglicerīdu 2-vietā piesātināto taukskābju saturs nepārsniedz 1,3 %;

un/vai

d) transoleīnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks par 0,10 %, un translinolskābes un translinolēnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks par 0,10 %;

e) ir vismaz viens no šādiem raksturlielumiem:

i) peroksīda skaitlis pārsniedz 20 mekv. O_2/kg;

ii) jebkurā no šķīdinātājiem gaistošu halogēnus saturošu šķīdinātāju saturs ir lielāks par 0,1 mg/kg;

(iii) ekstinkcijas koeficients K270 (100) ir lielāks par 0,250 un pēc eļļas apstrādes ar aktivētu alumīnija oksīdu nepārsniedz 0,11. Dažām eļļām, kam oleīnskābē izteiktais brīvo taukskābju saturs pēc laišanas caur aktivētu alumīnija oksīdu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2568/91 IX pielikumā paredzēto metodi ir lielāks par 3,3 g uz 100 g, K270 ekstinkcijas koeficients var pārsniegt 0,10. Tādā gadījumā pēc neitralizācijas un atkrāsošanas laboratorijā, izmantojot iepriekšminētās regulas XIII pielikumā izklāstīto metodi, tām jāpiemīt šādām īpašībām:

— ekstinkcijas koeficients K270 nepārsniedz 1,20,

— ekstinkcijas koeficienta izmaiņas (Delta K) 270 nm apgabalā pārsniedz 0,01, bet nav lielākas par 0,16, t. i.:

Delta K = Km 0,5 (K_{m-4} + K_{m+4})

K_m = ekstinkcijas koeficients pie absorbcijas līknes pīķa 270 nm apgabalā.

K_{m-4} un K_{m+4} = ekstinkcijas koeficienti pie viļņu garumiem par 4 nm zemāk un augstāk nekā K_m viļņa garums;

iv) organoleptiskās īpašības, kurās ietilpst nosakāmas novirzes, kas pārsniedz pieļaujamās robežas, un pārbaudes rezultāts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2568/91 XII pielikumu ir zemāks kā 3,5.

II. Apakšpozīcijā 1509 10 90 neapstrādāta olīveļļa ir olīveļļa ar šādām īpašībām:

a) kā oleīnskābe izteiktais kopējais skābju saturs nepārsniedz 3,3 g uz 100 g eļļas;

b) peroksīda skaitlis nepārsniedz 20 mekv. aktīvā O_2/kg;

c) alifātisko spirtu saturs nepārsniedz 300 mg/kg;

d) gaistošo halogenēto šķīdinātāju kopējais saturs nepārsniedz 0,2 mg/kg, un katra šķīdinātāja saturs nepārsniedz 0,1 mg/kg;

e) ekstinkcijas koeficients K270 ir ne lielāks kā 0,250 un pēc eļļas apstrādes ar aktivētu alumīnija oksīdu nepārsniedz 0,10;

f) ekstinkcijas koeficienta izmaiņas (Delta K) 270 nm apgabalā nepārsniedz 0,01;

g) organoleptiskās īpašības, kurās var ietvert nosakāmas novirzes pieļaujamajās robežās, un pārbaudes rezultāts ir augstāks par 3,5 saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2568/91 XII pielikumu;

h) eritrodiola un uvaola kopējais saturs nepārsniedz 4,5 %;

i) triglicerīdu 2-vietā piesātināto taukskābju saturs nepārsniedz 1,3 %;

j) transoleīnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,03 %, un translinolskābes un translinolēnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,03 %.

C. Apakšpozīcijā 1509 90 00 ietilpst olīveļļa, kas iegūta, apstrādājot olīveļļas, uz kurām attiecas apakšpozīcija 1509 10 10 vai 1509 10 90, neatkarīgi no tā, ir vai nav sajaukta ar neapstrādātu olīveļļu, un kurai ir šādas īpašības:

a) kā oleīnskābe izteiktais kopējais skābju saturs nepārsniedz 3,3 g uz 100 g eļļas;

b) alifātisko spirtu saturs nepārsniedz 350 mg/kg;

c) K270 ekstinkcijas koeficients (100) ir lielāks par 0,250, bet nepārsniedz 1,20 un pēc parauga apstrādes ar aktivētu alumīnija oksīdu nav lielāks par 0,10;

d) ekstinkcijas koeficienta izmaiņas (Delta K) 270 nm apgabalā ir lielākas kā 0,01, bet nepārsniedz 0,16;

e) eritrodiola un uvaola saturs nepārsniedz 4,5 %;

f) triglicerīdu 2-vietā kopējais piesātināto taukskābju saturs nepārsniedz 1,5 %;

g) transoleīnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,20 %, un translinolskābes un translinolēnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,30 %.

D. Apakšpozīcijā 1510 00 10 nerafinētas eļļas ir eļļas, jo īpaši olīvu izspaidu eļļas, ar šādām īpašībām:

a) skābju saturs, kas izteikts kā oleīnskābe, pārsniedz 2 g uz 100 g;

b) eritrodiola un uvaola saturs pārsniedz 12 %;

c) triglicerīdu 2-vietā piesātināto taukskābju saturs nepārsniedz 1,8 %;

d) transoleīnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,20 %, un translinolskābes un translinolēnskābes izomēru kopējais saturs ir mazāks nekā 0,10 %.

E. Apakšpozīcijā 1510 00 90 ietilpst eļļas, ko iegūst 1510 00 10 minēto eļļu pārstrādes procesā, ar neapstrādātas olīveļļas piejaukumu vai bez tā, kā arī eļļas, kam nepiemīt 2B, 2C vai 2D papildu piezīmē minētās īpašības. Šajā apakšnodaļā iekļautājām eļļām jābūt ar triglicerīdu 2-vietā piesātināto taukskābju saturu ne lielāku par 2 % ar transoleīnskābes izomēru kopējo saturu zem 0,4 %, un translinolskābes un translinolēnskābes izomēru kopējo saturu zem 0,35 %.

3. Apakšpozīcijās 1522 00 31 un 1522 00 39 neietilpst:

a) atlikumi, kas rodas apstrādājot eļļu saturošas taukvielas, kurām saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2568/91 XVI pielikumā minēto metodi noteiktais joda skaitlis ir mazāks nekā 70 vai lielāks par 100;

b) atlikumi, kas rodas, apstrādājot eļļu saturošas taukvielas, kuru joda skaitlis ir mazāks par 70 vai lielāks par 100, un kurām betasitosterīna (*) izdalīšanās tilpuma pīķa laukums, kas noteikts saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 2568/91 V pielikumu, ir mazāks par 93 % no sterīnu pīķu kopējā laukuma.

(*) Delta-5,23-stigmastadienols + hlerosterīns + betasitosterīns + sitostanols + delta-5-avenasterīns + delta-5,24-stigmastadienols.

4. Iepriekš minēto produktu kvalitātes novērtēšanai izmantojamās analīžu metodes noteiktas Regulas (EEK) Nr. 2568/91 pielikumos."